

ГОЛОС УКРАЇНИ

Влада — Радам!

Газета Верховної Ради України

◆ № 228 ◆

Вівторок, 26 листопада 1991 року

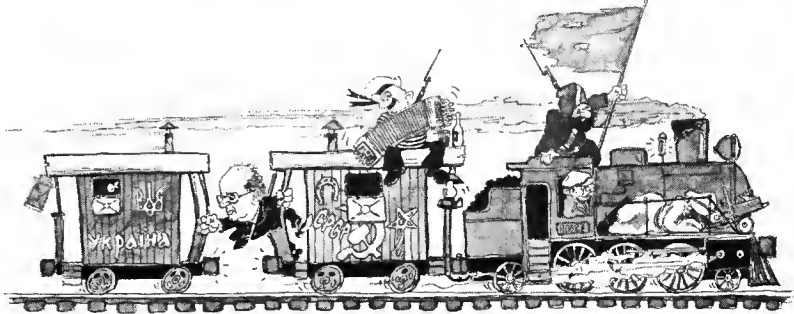
◆ Ціна 15 коп.

(Передплаћітним — 5 коп.)

7 Володимир

КРИЖАНІВСЬКИЙ:

«...хотілося б, щоб президент раз зазавжди з'ясував для себе деякі географічні істини. Тоді б не поставало питань, «як ми подарували їм "аркіз"».



ЮХНОВСЬКИЙ КОНКРЕТИЗУЄ

Юхновський звинсав себе волинником. Сьогодні він саркастично, що підтримує ідею створення на Волині університету. Про це він писав на зустрічі з студентами та викладачами вузів в актовому залі Луцького підприємства. Кандидат на Президентів підкреслює, що головна його мета — утвердження в Україні як повноправного члена світової співдружності, однієї з провідних держав Європи. На його думку, базуючи демонстративно в Україні довжина статті відкриття ринкової економіки, що співпадає на різні форми економіки. Юхновський зустрівся з членами з громадськості Луцька та області, побував у Володимир-Волинському, вступив у прямий ефір на обласному радіо.

НА ЗАХОДІ ДУМАЮТЬ

Спільну політику щодо торгівлі і умов дипломатичного визнання України виробляють Сполучені Штати та їх завізні економіки, очікуючи позитивних результатів всоукраїнського референдуму 1 грудня. Як повідомляють газети «Нью-Йорк таймс» та «Лос-Анджелес таймс», у західних урядових колах інші відбуваються дебати: визнавати незалежність України відразу чи почекати до розгляду нових питань європейської стабільності. На думку Заходу, до них належать військовий склад українських збройних сил, радянська ядерна зброя на території України, майбутні відносини між Києвом та Москвою, а також чи додержуватиметься Україна угод про контроль над озброєнням.

КОЖЕН ЗА СЕБЕ!

Підтримують Росію колись: радянські республіки чи ні, вони є однією з держав-донорів економічної реформи, зв'язані з представниками уряду РРФСР. Умовою. За його словами, ці наміри є не проханням нового російського імперіалізму, а усвідомленням того, що реформа більше вже не можна відкласти. Водночас Умоваєв визнає, що підписання цієї в Росії викликає масову незадоволеність в інших республіках і змушує кожну з них адаптуватися до власних ретельних заходів.

У НАСТУПНОМУ НОМЕРІ

Лесь ТАНЮК, член Президії Верховної Ради України: Україна не проти союзу з іншими державами. Але для цього вона сама спочатку має стати державою.

Олександр МОРОЗ, народний депутат України, голова політичної ради СПУ: Єдність суверенізму стає настійною вимогою часу. Забезпечимо її — буде Україна. Не забезпечимо — не буде. Можливо й ніколи.

СЬОГОДНІ у великому залі Президії Академії наук України відкрився міжнародний науково-практичний конференції «Молодіжка політика: досвід, проблеми, перспективи». Взяв участь у її роботі аншлюбили багатьох представників Великої Британії, Німеччини, Канади, Польщі, ряду інших країн та республік колишнього СРСР.

Вчора відбулася зустріч журналістів із зарубіжними гостями конференції. Подорожі — у наступних номерах «Голосу України».

ЗАГОСТРЕННЯ КОНФЛІКТУ

З анкетною адресою до рішучих заходів супроти Вірменії звернувся до азербайджанського уряду учасник багатотисячного мітингу в Баку. Як відомо, до посилення напруженості між двома республіками спричинилася катастрофа військового вертольоту в Нагірному Карабаху. В Азербайджані вважають, що його збили вірменські боїовики, хоча Вірменія звинувачує в катастрофі вогняні погодні умови. Вчора в Баку розпочалася робота позачергової сесії республіканського парламенту. Очікується, що на ній буде прийнято рішення про адекватні в Азербайджані надзвичайного стану, офіційне припинення економічних зв'язків з Вірменією та про відкликання з Радянської Армії всіх азербайджанців.

БЕЗ ПОПЕРЕДЖЕННЯ

«Мене злих за поведінку без усвідомленого попередження», — сказав в інтерв'ю шведський журналіст копішій міністр закордонних справ СРСР Панин. Він додав, що президент Горбачов відмовив його про призначення Шеварднадзе новим главою радянського зовнішньополітичного відомства того ж дня, коли про це оголосили засоби масової інформації.

ДОПОМОГА ООМ БІЖЕНЦЯМ

Ірак і ООН ладують на шість місяців дію угоди про надання допомоги ООН курдським і шіїтським біженцям в Іраку. Вживаючи заохочення щодо фінансування цієї програми, представники ООН звинувачили Іран у прикритті такої пропозиції щодо продажу іранської нафти на міжнародному ринку. Така сума необхідна для оплати продуктів харчування і медикаментів, які передбачені цією допомогою.

ЗАЯВА ПРЕМ'ЄРА ІЗРАЇЛЮ

Процес мирного врегулювання на Близькому Сході, який розпочався місяць тому в Мадриді, триває, заявив прем'єр-міністр Ізраїлю Шамір. Проте, зауважив він, ми ніколи не погодимося віддати окуповані землі в обмін на мир у регіоні. Після повернення з США до Ізраїлю Шамір повідомив, що Бундзипорна муває відкрити новий раунд переговорів 4 грудня в Вашингтоні, а він сам відповідає за перенесення мирних переговорів на Близький Схід. За його ініціативи офіційно згоді Йорданії в Палестині з використанням пропозицій, Ізраїльський прем'єр назвав її безплідною.

ВІДКРИЛАСЯ СІСЯ СЕМКУ

Вчора відбулося урочисте відкриття сесії нового польського парламенту. На порядку денному в сесії стоїть питання щодо складу нового уряду Польщі. Прем'єр-міністр Білєцький заявив, що його кабінет піде у відставку, а той же час він продовжує виконувати свої обов'язки до затвердження складу нового кабінету міністрів.

(Записки).

Початок на 2-й стор.)

М. Грушевський, як відомо, захоплювався генієм українського народу, який об'єднав складну демократичну організацію величезного краю і привів його в рух. Він уважав аналізу повстання розвинутих суспільних інституцій як принципів керівництва козацького республіканства: виборності й колегіальності адміністрації, широкій участі в управлінні народних мас, яким право в будь-якій історичній мить вимагати від гетьманів та старшин завіт про свою діяльність, уступаючи їх в посади і віддавати карі.

При цьому поєднувалося широке народоволоддя і суцюрна дисципліна. Досконалість конституційних засад і практичність наводять вельо думку, яка надовго стає його життєвим кредо, — це була демократична суспільна Україна.

Ми переконані: правити мають не правителі, а закони. Повинно бути беззаперечне верховенство не «вищих розпоряджень», а прав і свобод людини. Зрозуміло, що для цього потрібно докласти чимало зусиль, бути наполегливими в досягненні цієї великої мети.

Чому хочу привернути вашу увагу до проблеми джерел правових актів, що породили Верховну Раду, Адже справжня демократія неможлива без ефективного функціонування владних структур.

А урочисті збори, призначені Дією незалежності України, являються даним про те, що в Україні Верховна Рада ухвалила закони. З того часу ці цифри ще збільшилися. Не даватиму оцінку якості прикритих документів. Давайте замислимся над питанням, як вони вводяться в життя? На жаль, стан речей тут вкрай незадовільний.

Прийня цього, звичайно, багато. Але хотілося б категорично на двох, на мій думку, основних.

Насамперед бачеться про недообов'язаність нашої новоствореної інституції. По-перше. Практично всі її інститути перебувають у процесі становлення. Армія і міліція, національний банк і прокуратура, служба національної безпеки і республіканська гвардія — всі вони ведуть пошуки найоптимальніших форм і методів діяльності. А, крім того, зустрічаються антиякби опір зацікавлених колись центру. І не мають фактичної фінансової підтримки з боку незалежної української держави.

Наша демократія ще дуже молода. І тому багато залежати від того, які плани будуть закладати в основу цієї нової будови.

По-друге, останим часом чимало говориться про ламаність адміністративно-командної системи. Справді, її серйозно зруйнували. Проте, на жаль, не всім неперітним в сучасних умовах управлінських структур, які гальмували перехід до ринку. Це, закономірно, бо він, ринковий, фактично підірвав основи їх існування.

С чимало людей незадоволених працями на нових посадах, неспроможності частини адміністративних органів пристосуватися до «старих добрих часів».

Тому найбільш часом слід зрозуміти те необхідне, що доплати опір відставок, відмирання, розчистити дорогу глибоким і всебічним реформам.

С й об'єктивні труднощі творення незалежної держави — розрив старих, усталених зв'язків, викликання нових, брав професійно підготовлених кадрів, здатних працювати в нових умовах.

Завдання також психологія покори, яка наслідувалася десятиліттями. Змінити її дуже важко. Люди завжди чужі чужим «зоро» і виконувати роботу за командою. Вони не мають досвіду будівництва держави, яка була б справді демократичною.

Вони не мають інтересів всіх своїх громадян.

Я тут знову не згадаю М. Грушевського. Ось що він писав: «Мати змогу вести політику реально, в ліній значенні того слова се, розуміється, Ідеал кожного практичного політика. Практичний політик не забуває і не чує чутка для шукати», вона ставить своїм завданням служити живому життю народу, завоювати йому нові землі, а не тільки переконати в ідеї для розвитку його матеріальних і духовних сил, для доступу на дороги добробуту, сили, щастя».

Окрім і надзвичайної ваги питання — проблеми економіки. І тут не можна не сказати про багатющу спадщину Михайла Сергієвича українського. Хоч він і не віддавав перевагу історії України, але згодом поповнив свої спостереження, узагальнюючи і спробувавши створити історію. У світ виходить одна з моволовчих і не оцінених навіть науковцями фундаментальна соціологія — «Після кристалізації» (Генетична соціологія).

У кі найбільш повно виражено економічні погляди Грушевського. Зокрема, об'єднується походження власності і держави, розвитку суспільства.

Економіка, на думку М. Грушевського, тільки тоді стає справді позитивною, коли в суспільстві панують спільні цінності народного життя, коли воно буде дієвим реальним силою, а не тільки формою, яку плетуться на чужу доту треба хукають чужі і невдячні, замкніть той, що і на мати поміч і опору.

Відомо, що протягом останніх десятих владу української політики Україна не мала. Для не виробляли вказівки в центрі без урахування об'єктивних потреб та інтересів народу, належної оцінки регіональних умов і економічних можливостей.

Саме через це в республіці склалася деформована структура економіки. На до надзвичайно-енергетичної і металургійного комплексів, приміром, припадає близько 40 відсотків загальної промислово-виробничих основних фондів. А частка галузей, що працюють на споживчий ринку, у величезному обсязі не виробляють промислової продукції за останні десятиріччя не зрештешувала 29 відсотків, тоді як у середньому країнах західної Європи — 60—80 відсотків.

Характерною ознакою для більшості галузей народного господарства України є величезна кількість зношених засобів виробництва, в основних галузях він становить у середньому 50—60 відсотків і вище.

На території України принаймні одна частина загальної промислової здатності природного середо-

вища, а рівень концентрації шкідливих речовин на одиницю площі в республіці били як в 6 разів перевищує середній показник по території колишнього Союзу. Ми забезпечували і забезпечуємо Союзу його промислово-підприємств, а собі залишали перспективу економічних катастроф.

Щоб подолати наслідки такої бездумної господарювання, побудувати незалежну українську демократичну державу, ми повинні подати парі те, щоб кожному громадянину було вигідно і цікаво працювати. Це можливо тоді, коли держава достатньо про гармонійні послання інтересів окремого громадянина і народу.

Функція держави не в тому, щоб нагрозити народ, а в тому, щоб створювати такі умови, коли б народ сам себе хотів добре працювати і має можливість створювати достаток. Це — головна мета діяльності держави. Що ж треба зробити заради її досягнення?

Відповіддю на це питання, повинні пам'ятати, що економіка має не лише перспективні проблеми, які треба вирішувати. С вузлу, які слід розв'язувати негайно. Тому важливо, щоб Кабінет Міністрів мав змогу діяти оперативно і розумно. Візьмемо хоча б для прикладу лібералізацію ціни в Російській Федерації. Адже аргументом, що ціни перекосилися відносно до неї відповідним чином.

До речі, цей крок, здійснений керівництвом Росії без узгодження з іншими колишніми союзними республіками, викликав перекоси відносно того, що Договору про економічне співробітництво не судилося довге життя.

Отже, які проблеми належить вирішити в першу чергу?

По-перше, провести докорінну реформу відносин власності і прийняти до кінця цього року концепцію розподілу власності в Україні. Це буде головним фактором стабілізації економіки. її оновлення на принципово нових засадах.

По-друге, сформувати об'єкти ринкової інфраструктури: торговельно-сервісні, виробничі, організаційні, економічні та соціальні функцій. Створення ринкової інфраструктури в умовах різкого розбалансування матеріальних ресурсів з потребами, високого рівня монополізації виробництва, деформованої системи ціноутворення є ключовою проблемою.

Слід також створити таку податкову систему, яка б не дуплюла ініціативу виробництва, а стимулювала його до підняття, творчої праці.

По-третє, необхідно зв'язати проблему виробництва достатньої кількості сільськогосподарських продуктів, їх переробки, зберігання. На це спрямована ціла низка законів і постанов.

Подолати негативні тенденції розвитку сільського господарства, на нашу думку, можна лише шляхом проведення кардинальної земельної реформи. Зокрема, реформуванням відносин власності на землю.

Початок земельної реформи вже покладено. Її кінець має бути реалізований парі власності на землю громадян, колективів, громадських підприємств, держави, забезпечити розвиток різноманітних форм господарювання.

Слід діяти реальною свободою соціальної вибори. Вона власності і форм господарювання, забезпечити еквівалентний обмін з промисловістю і ліквідувати ті утворюючі структури, які живуть за рахунок селянина і вільних.

І, нарешті, слід сформувати власну науково-технічну політику, господарювання, економічних, культурних та інших проблем республіки, зміцнити її суверенітет, перекину на міжнародному рівні.

В умовах незалежності і поширення ринкових відносин першочерговим завданням є соціальний захист громадян. Щодо питання Верховна Рада приділяє належну увагу. Зокрема, було прийнято декілька відповідних законів. Вирішувати, як буде виконуватися реальні можливості для реалізації додаткових заходів соціальної платформи, оновлення. Республіка має довести до кінця комплексні програми. В них передаються відповідні заходи в сфері професійної зайнятості, охорони здоров'я, матеріальної, пенсійної, захисту пенсіонерів та інвалідів.

Важливим напрямком соціальної політики є проведення докорінної реформи оподаткування. Планується провести укладення системи від 1 тристоронніх тарифних угод у рамках колективних договорів між профспілками, зв'язних угод, підвищення зарплати з огляду на зростання ціни на товари першої необхідності.

Розвиток соціальної сфери здійснюється на базі економічного зростання об'єктів фінансування за рахунок усіх наявних — джерел. Перевагу у використанні суспільних фондів споживання надаватимуться незапрацьованим членам суспільства та малозабезпеченим сім'ям, які мають дітей.

Творення нової України вимагає якісно нового стану духовності народу, підвищення його освітнього, культурного, потенціалу, структурних змін системи вищої освіти, що визначаються якісними зрушеннями в соціально-економічній структурі.

Ми позбавляємося нині «найгіршого і найшкідливішого», за словами М. Грушевського, яра: «добровільно не прийнятого духовного чи морального закріпачення». Це духовне хулюство вже в'язувалося українцями віками. Бовісалася наша національна самосвідомість, нищилися мова, культура, звичаї, що привело нас до кінцявого неміж духовного занепаду.

Наш священний обов'язок — забезпечити духовне відродження українського народу, гармонізувати волею вільного національно-культурний розвиток усім національностями, що складають нашу державу. У цьому зв'язку особливо чутливо наголосити на тому, що М. Грушевський за час національної політики. Він завжди, що Україна — не лише для українців, а й для всіх, хто живе на Україні, а живучи — любить її, а людяючи, хоче працювати для добра краю і його жителів, служить їй, не обираючи, не експлуатуючи її за себе.

Щодо зауважень, що М. Грушевський, поклавши в основу життя України, внаслідок унесення української мови, був в наліжним прирочником прийняти закону про мови,

який регламентував всі права і статуси всіх «державних мов», і встановлював би гарантії їхнього вільного і необмеженого розвитку.

Розмірковуючи над політичними ідеалами і практичними відносинами ідей М. Грушевського, мимовільно звертаю увагу на дію встановлених урядом держави законів і довіря. В роботі «На порогах нової України» він наголошував, що найдорожчим для українського народу є незалежність нашої держави. «Ми-смі згуртуватися коло цієї мети всі, силки є свідомих і відомих інтересів наших багаташів. Згуртуватися в тісню і як компактну фалангу. Відложивши всі партійні й групові різниці, всі міркування про партійні вигоди і інтереси».

Дуже хотілося, щоб ці слова почули всі, і не лише по чули, а й ввели до серця. Адже це було завданням ідеї і силки ді сьогодні — вирішальний фактор здобуття нашої незалежності.

М. Грушевський єдиний інтерес Західної України і України Східної. Він немоє б визнавався над політичними пристрастями, бо дав для українського народу національну ідею — історичну законність здобуття українським народом державності.

Сумний досвід втрачених шість років незалежності держави України змушує нас першочергово увагу приділяти об'єднанню народу. Адже не є таємницею, що Київська держава значимо мірою тому стала здобиччю зовнішніх ворогів, що була ослаблена чарами князя, козацька християнська республіка занепадала внаслідок внутрішньої боротьби за гетьманську булаву, Українська Народна Республіка була повалена через неуміння ліквідувати кризу угод з Росією, поставати національні інтереси вилі соціальних та об'єктивних.

Отже, найперше, що вимагає від нас час, нинішня політична ситуація — це посилення спроби укріплення, об'єднання, консолідації кожного елементу в ім'я юридичного, фактичного, внутрішнього і міжнародного утвердження незалежності у всіх сферах життя республіки. Головне завдання для нас сьогодні полягає у встановленні довіри народу до влади, влади — до народу, людини — до людини.

Лише згода дасть нам змогу побудувати нову, вільну, суверенну державу — державу народу і для народу. Для його блага, процвітання, щастя.

Михайло Сергієвич Грушевський поклав усе своє життя на відродження українського національного відродження, створення незалежної української держави. В його житті і творчості він завжди залишався як автор монументальної і дослідження «Історія України — Русь».

І як один з головних творців нашої історії.

В його тризвуччю і послоніччю драматичному нині життю були перемоги і поразки, піднесення і зрива. Ми повинні пам'ятати і сказати: доки жива Україна — життям з яєю в наших серцях — галамівний і самозабуття її сини — Михайло Грушевський.

Доки в наших душах живе пам'ять про борів за волю і незалежність — життя України!

ДОСУВАТИМУТЬ У ХЕРСОНІ?

Президента

бається їм як осоті 67 відсотків у тій мірі підтримують реформу.

що виявилось, що на референдумі про незалежність України, 4,5 — братимуть участі в референдумі, 22,7 — вага-сувати чи ні. Ці дані уточнюють за допомогою телефонних опитувань. Респонденти не комп'ютерним

КРОКОВИЙ, викладач Херсонського педагогічного інституту, кандидат фізико-математичних наук, дисципліни соціологічного Херсона.

Ми попросили прокоментувати результати дослідження доповіді. Володимир Кузьмич сказав:

— Нагадаю, для соціології важливі не тільки кількості опитувань, а надійність техніки, процедур, методів прогнозування. Для опитування людей добиралися за допомогою вивірених методів, вироблених під час виборчої кампанії 1989 — 1990 року.

Назва деякі «жвинки» опитування. Чомусь люди називають Лук'яненка Леонідом, а не інакше, хоча інших кандидатів величав, як прийнято: Леонід Макарович, Вячеслав Максимович... Найбільше поінформовані на стільки про програмні кандидати, скільки про особистості. Головне джерело цієї інформації — газети, в тому числі й «Голос України» (43

відсотки), радіо, телебачення. Горюдан вважають, що для посади Президента найбільше підходить економіст — якраз та професія, яку має Кравчук. За п'ятибальною шкалою оцінювалися особисті якості кандидатів. Вони розподілилися так: хороше здоров'я (середній бал — 4,6), вік (4,0), судимість у минулому (3,3), сімейний стан (3,0), релігійність та приналежність до партії (2,1).

Ідею повної незалежності визнало 25 відсотків опитуваних, в що ж ідею на фоні підвищення економічного становища назвали вже 52 відсотки. Люди пов'язують наш рух уперед та достаток з лідерами, які втілюють у свої програми реалізм аргументів, глибоке розуміння ситуації. Якщо оперувати цифрами, то тут Кравчук немає рівних.

Гостя корупції приймає Іван КАЛІНИЧЕНКО.

Класика

ВОЯЖУЮТЬ ГАРНІТУРИ

Останнім часом товарна база Металургійського металургійного комбінату «Азовсталь» стала своєрідним меблевим «товариством». Сюди за бартером надходять югославські гарнітури, де їх купують і вивозять додому працівники підприємства.

Та не всі мебелі гарнітури потрапляють у квартири металургів. Тут же, на базі, їх перепродають жваві компанії молодих людей. Наприклад, за спальний гарнітур вартістю 5,5 тисячі карбованців вони залюбили пропонують 15. А далі, кажуть, спроби ділки перебігати вилучені у металургів гарнітури до республіки Середньої Азії, де без проблем збувають їх за 30 і більше тисяч.

Як відомо, вивезення подібних товарів за межі України заборонено, та гандлярі знають, як обійти заборону.

Юрій ДОЦЕНКО.

Донецьк.

Експрес-інтерв'ю

КВИТОК У «КОНВЕРТОВАНЕ» КІНО

Кіноринок «Відкрита зона» працюватиме у Києві з 7 по 15 грудня цього року. У його роботі візьмуть участь представники кіностудій та кінопрокату суверенних республік.

Два перші кіноринки відбулися в Одесі на фестивалі «Золотий Дюк». Чим відрізняється між ними від своїх попередників? Розповідає ОЛЕГ ФІАЛКО, директор «Відкритої зони»:

— Це кіноринок, на який запрошуватимуться володарі цінних фільмів і пропонувані будуть наші кінострічки, які ще не дуже відомі за межами республік. Крім комерційних, на ринку передбачаються духовні акції. Будуть створені сприятливі умови для презентації фільмів, які, на думку самих творців, не є комерційними. Їх рівень визначатимуть близько трьохсот представників прокатницьких організацій. Це дасть шанс багатьом «неоновітованим» фільмам бути купленими іншими республіками.

Особливу увагу ми надаватимемо також просуванню українського кінематографа на світовому ринку.

— Як ви оцінюєте перспективи нашої кінопродукції на «Відкритій зоні»?

— Серед фільмів України, як і колишнього Союзу, лише 10—12 відсотків заслуговують на поняття «фільм». Решта ж — звичайна кіномакулатура.

Інтерв'ю провів Володимир ТЕТЕРУК.



Черги на митницях. Хто винний?

На численні прохання наших читачів кореспондент «Голосу України» зустрівся з начальником Українського управління митного контролю Анатолієм Гриворощенком ПИЛИПЕНКОМ.

— Відомо, що раніше асі надходження з митниць сприяли до центру. Яке становище зараз?

— Сьогодні всі без винятку прибутки від митниць залишаються у республіці, надходять до республіканського бюджету. Тут не виникає ніяких ускладнень: бюджетні утворення що московські, що республіканські, однакові... І бакни ті ж самі.

— Отже, як ви раніше нічого не мали, підпорядковані центру, так і нині становище не змінилося?

— Я б не сказав, що ми мали і тепер маємо. Зараз ми закінчуємо ремонт будинку для розміщення київської митниці. Гроші маємо. Нам бракує лише організаційної допомоги. Центр намір вже не керує. А на виконання української програми щодо нашого західного кордону необхідно близько 500 мільйонів карбованців за цінами 1989 року.

— Це для того, щоб раз і назавжди позбавитися тих жахливих черг на митницях?

— Ні. Для того, щоб довести до кінця, що вже є. Ми маємо, наприклад, поставити нові меблі і т. ін. Мільйонів з 10 вже вкладаємо, за умови, що Митний комітет СРСР взяв на баланс автопереходи тільки минулого року. Перебудувалися раз, другий, тоді покинули... Ми маємо знову доводити, що

Це зацікавить всіх

треба робити так, як ми робили раніше. Лише перевести все з одного підпорядкування до іншого.

— Але ж нині на митницях така ж катастрофічна ситуація, як і раніше: черги не зменшуються...

— У чергах винна не митниця, а економічна ситуація по обидва боки кордону. Поки будуть такі розбіжності у цінах, доти будуть черги.

— Як ви ставитеся до мита на ввезення товарів до нашої країни? У Росії це вже скасували. Чи скасують у Україні?

— Де-факто скасування мита на ввезення поширюється і на Україну. А де-юре... Ми будемо просити Кабінет міністрів України замінити складання власної постанови, затвердити в нашій республіці ту, яку російські вже мають. Ми пропонуємо, щоб кожне підприємство та організація мали право ввозити в Україну товари і продавати їх тут на власний розсуд. Адже раніше організації мали право ввозити товар, але тільки для власних робітників. Необхідно скасувати мито та податки на ввезення продукції для приватних осіб.

— А щодо ввезення?

— Необхідно створити такі умови, за яких вивозити

формально можна було б все, бо обмеження — порушення прав людини. Митниця може сказати, що такій от товар ввезити заборонено, але ні в якому разі не конфісковувати...

— Чи будуть митниці на кордонах з республіками колишнього СРСР?

— Як вирішить Верховна Рада України, так і буде. Хоча лише зауважити, що коли ми збудуємо митницю на кордоні, припустимо, з Росією, то з того боку одразу ж теж збудують. Наслідком стане затримка в русі товарів, ускладнення із взаємним торгівлею. Країни ЄЕС у 1992 році взагалі відкривають внутрішні кордони, вони збираються створити спільне міністерство оборони, єдину грошову одиницю, а ми — навпаки.

— Чому нині на кордоні пропускають приватні автомашини, туристичні автобуси тільки у службових справах, із службовими паспортами?

— Це не на кордоні. Ради народних депутатів прикордонних областей прийняли власну постанову і доручили місцевим відділенням внутрішніх справ не пропускати приватні автомашини та автобуси з інших областей і республік у напрямку до кордону. Це пояснюється складною екологічною обстановкою на кордоні.

Розмову аела

Катерина ВОРОНЕНКО.

ТАКОЇ ПАРТІЇ ЩЕ НЕМА

Реалії

Але вона буде. В цьому впевнена група молодих, ініціативних людей, що об'єдналися поки що під умовною назвою «Третя республіка». Ініціативна група, до якої входять відомі в Україні та за її межами лідери студентського руху Маркіян Іващенко, Михайло Канафокій, Володимир Чермерис, а також невідомий депутат України

Стас планувє найближчим часом провести установчий з'їзд партії. Загалом географія її представництва досить широка — від Києва до Львова, від Харкова до Одеси та Миколаєва.

Чого вони хочуть? Що за третю республіку збираються будувати? Неважко партії створено в Україні? Може, просто знову справджується відома приказка про те, що де двоє українців, там три партії? Ці запитання виника-

ли в мене, доки не ознайомився із заявою, що її оприлюднила ініціативна група. І йдеться в ній ось про що. Оскільки всі діючі нині політичні партії та рухи створювалися як антигеа до КПРС, то з її заборони вони себе практично вичерпали. До того ж на сьогодні є всі підстави вважати, що 1 грудня здійсниться головна мета більшості партій — Україна здобуде незалежність. Тоді ці партії взагалі втратять те підґрунтя, на якому існують. І насамперед це станеться тому, що на більше вони не здатні.

Саме тому на їх місце мають прийти молоді політики, які вмють мислити по-новому.

Опірайтись нова полі-

тична сила на молоде покоління, потенційно здатне сформувати суспільні відносини на засадах приватної власності. Підтримуватиме підприємців та бізнесменів і всіляко сприятиме їх діяльності. Боротиметься за створення стабільної, авторитарної державної влади, що діятиме в умовах суспільної свободи. Отже, можна говорити про те, що в Україні зароджується партія новітньої буржуазії?

І на завершення, чому ініціативна група вибрала назву — «Третя республіка»? Молодь вважає, що до цього часу Україна мала дві республіки — козацьку, часів XVII століття та Українську народну початку XX. Жити в третій, замовній, вільній республіці — ось бажання кароджуваної партії.

Сергій ЛАВРЕНЮК.

Спорт

РЕПЕТИЦІЯ ПЕРЕД СПЕКТАКЛЕМ

Минулої п'ятниці відбулися перші матчі 1/8 фіналу розіграшу Кубка колишнього СРСР. Можна сказати, що цей етап змагання набув українських барв. Наші представники тут солідні. В Одесі «Чорноморець» — 2:0 (Миньков, Гаченко). Ше вагомшою була перемога «Металіста», який у Харкові прийняв дніпропетровський «Дніпро» — 3:0 (Аджоєв, Хомуха, Шулятичський). Там харків'яни відзначили народження сина в старшого тренера Леоніда Ткаченка і весілля свого товариша Олександра Призета.

І перші жк перейшли до київського матчу, назву результату гри в Ташкенті між «Пахтакором» і ЦСКА. Нічия — 1:1. Та-от у Києві динаміви приймали своїх мисних одилюбників. Цей матч був останньою перелікою перед виступом на європейській сцені проти португальської «Бенфіки».

Нині бупи весь час активною стороною, багато й широким фронтом атакували. За що й були винагороджені. В паршому таймі Шаран (15 хвилин) скористався розгубленістю захисників мінчан. Якимовича, який не спромігся приборкати м'яча, пробив сильно, точно й ефектно. А після перерви (51 хв) найраший бомбардир українського клубу Саленко подав результат. Після простріляної передачі м'яч влучив йому в ногу, рикошетом від захисника влетів у ворота — 2:0.

Португальські журналісти, які спостерігали цей матч, дали високу оцінку гри київського «Динамо» і по секрету сказали, що гравці «Бенфіки» дума не люблять шандисних суперників. Оце й слід врахувати на шим землянам-футболістам.

Десант з Лиссабона — команда тренери, офіційні особи, група підтримки — висадилася вчора в аеропорту «Бориспіль». Сьогодні футболісти «Бенфіки» тренуватимуться на полі Республіканського стадіону. Динаміви готуються до поєдинку на своїй базі в Кончі-Заспі.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

ГРА НА НЕРВАХ

Київський «Соніа» програв шостий матч півфіналу. Цього разу нині поступилися мінському «Динамо», яке посідає останнє місце в турнірній таблиці відкритого чемпіонату, — 4:5 (1:2, 3:0, 0:3). Шанси залишили у нині — Васильєв (16), Олександр (27), Найда (31), Кулабухов (40); у мінчан — О. Ю. Алєксєєв (2), Тарнавський (18), В. Циплаков (41), Панков (42), Дмитрієв (54).

У ході зустрічі «Соніа» програвав — 1:2, потім вів перед — 4:2, але внаштовував справжню гру на нервах і своїх, вболівальників. У підсумку — прикра недача.

Зрозуміло, що шанс потрапити до вісімки найсильніших втрачено давно. На київський клуб чинив важкий переїдкий тиснення за право залишитися у вищій лізі. І найперше, що вимагається, — та ч підняти бойовий дух олімпійців. Адже він перебуває у різному штурі.

Віктор ГЕНЧУК.

ДОЛАРЕ?

стався різкий спад курсу долара, коли у Москві до фондовий біржі активними оцінками оцінюють про припинення контролю адміністратором та іншими факторами спадку про долар знову пішов вниз. Це внаслідок активу в свої руки. Приран, і дловий курс долара, що робиться у Німеччині, свою процентну ставку збільшив до 10 відсотків. Немецького керівника фінансів по Спільній британії, які дуже важливі.

фунт ослаб до 1,5 пфеннінгів, що сто вісімдесят порівняно слабо. Це менший — який фунт стерлінгів коштують швейцарських лір. У Цюріху насправді з ослаблення фунта півтора відсотка семидесяти дев'яти за тиждень акції Франкфуртського фондового ринку спад на фондовий ринок німецької марки

віднявся до ста десяти мінімальної ціни зареєстрована у фондовій «тягнє» на фондовий ринок України, менші, акції

Олег ЛЕУС.

НАШІ НЕЗЕДНАТІ

Прогнози політиків, соціологів, політологів далеко не завжди збігаються з думками тих, хто з не такими ж даними чаша Йемакува «масами». Не збігаються хоча б тому, що люди поступово починають усвідомлювати своє «я». А змоделювати емоції особистості, кожний порух її думки і серця не такто жваво і просто. Проявляючи глибоку цікавість до життя Голови Верховної Ради України Леоніда Кравчука на Львівщині матиме саме так, а не інакше, — не міг ніхто.

Перша зустріч, яка відбулася в обласній Раді народних депутатів, мало чим різнилася від тих, які доводилося спостерігати і в інших десяти роках тому. І нічого дивного немає. Адже однією політичного ситий не буває. Тому, окрім глобальних політичних проблем, багатьма шляхів із вирішення кандидатів у Президенти України, керівників області і міс та хвилюючи масові питання економіки, культури, духовного життя держави.

У нас часи уже важко когось чинити адміністративним, але повідомлення, з яким виступив Леонід Макарович під час зустрічі з представниками і керівниками різних регіональних комітетів та громад Львівщини, належало справді до незначних. А саме — підписано документ про виділення 25 мільйонів карбованців для відшкодування збитків, завданих церкві державою.

«Ви підписали договір, а ми стоимо та інші. Адже окремі з них явно бачили витягати зі старих записників. Причому той, де говорився про це» КІРС. Сі. Принаймні тепер, коли з Москвою на адресу України звучать інколи навіть погрози, займаючи виключаючи зустрічі між ворогів навард чи до цього. Пильним треба бути, але ця пильність не повинна перестати підключати до всіх. До цього на паравану давала Верховна Рада, а паравану його Прем'єр-міністра. Але «для було глибоко душе швидко. Побачили транспорт з написом «Ні!» — політичному Союзу». Голова Верховної Ради України попросив да та підписати його хоча кілька секунд. Адже те, що на ньому написано, повністю відповідало його переконанню. Щорі опісля, який був зустрінутий цей крок Леоніда Макаровича, повністю заглиблюючи свист тих небагатьох, хто намагався не відповісти хоча б таким чином перешкодити налагодженню взаєморозуміння. По тім опісля часи супровод-

жували виступи, відповіді на запитання Леоніда Кравчука як у цеху, так і на зустрічі з жителами села в Кам'янко-Буському районі, воїнами. Не обійшлося й без курьозів. Наприклад, на ринку, де покував Леонід Макарович, тітка яка продавала кашану кашу, побила «намити ший» сосисою дівчи. Після того, як Леонід Кравчук покував і і похвалив кашу, як вона продавала. Бо, мовляв, сам Кравчук похвалив, а діда вдома не хоче їсти...

Нас намагаються посварити, розмадати на Схід і Захід. Цю лінію ведуть нині центральні органи місцевої інформації зберегти політику. Але чи повинні чітко усвід-

мити, що лише війна, єдина демократія України, з війною правами й умовами для всіх народів, що її населяють, може стати гарантом нашого майбутнього. А по тому головне ставити питання про забезпечення референдуму — ця думка була наскрізьною у всіх виступах Голови Верховної Ради. І судили з того, як проходили зустрічі, львів'яни персоналія; символізувати гетьманську булаву, яку вони не так давно крутили. Леоніда Кравчука, останній виступив з порно для України.

Василь ТУТЛУК,
спеціальний кореспондент
«Голосу України»
Фото Олександра
КЛИМЕНКА.

УБИТИ ДРАКОНА

Болоті

На минулі вихідні дні до Києва з усієї України на сей і з'їзд з'їздили солідаристів. Хоч слово «підпис» тут не означає нічого, — велика матеріальна рада, що одна спроба спільності зупинили зупинили діяльність першості.

Останній обидь коначної імпорт, Радянська Армія, продовжує збирати страхи дану ну. Щодоно у військах яких військовиків, а варту на солдатами між б позаряди навіть сам Лаврентій Плавович. «Беспредель жорстокості у військах справді не знає мене. Хлопець, зовсім ще дитина, — заручений б'ють, гвалтують, морять голодом, приймають цехами до хрестів, облявають бензином і підпалюють, вте-

мпіють голими на мороз. Лише до Запоріжжя приїздили цього року 24 домовники. За що, за яку провинку так страждають наші діти? — закупаю в залі.

Матері говорили на з'їзді теж про армійські відділи міжконтинентальних конфліктів, про один страшний феномен сучасної війни — «звільнення». Вбивають і калічать лише за те, що ти належиш до іншої національності.

Уже не перший рік криком кричав, мій браті, благословення імуху хоча б чинить допомогти. Спочатку їх зупинював бразильяни обличчям армій Яков, тепер те саме робить уже не тільки збройнобонтонія, але з таким же імперським мисленням ще один мериш — Шалашинков.

Вибори Президента

ЗАПИТАННЯ: Чи не застав вам, що рішення провести бойові навчання в Україні стало можливим завдяки підписаній економічній угоді? І чи не має на меті тім бражчання зброєю залякати людей перед референдумом?

ВІДПОВІДЬ: Не думаю, що заходи Міністерства оборони СРСР на території України безосередно пов'язані з підписанням економічної угоди або спрощення ним. Водночас, оце, як ви кажете, бражчання зброєю згодом, кожен як окремішній фактор широкимасштабної істерії, розгортанні «центру», як це спробує зробити на сьогоднішній день не авторитарні українці.

А втім, чи такі вже ми незгодовані? Військова Фоція паравану економіку зовсім не тільки висуває думки представників парламентських комісій, які брали участь в її обговоренні, а в суспільстві не тільки лідерів.

ЗАП: Так, незгодність цього параванува бачито хто помітив. Мислюючи, що не тільки висуває думки керівництва республіки має місце, приховані наміри.

ВІД: Можливо, ще поспіємо з'ясувати простіше. Фоція як урядове формування

БРАЖЧАННЯ З БРОЮ

НА ПРОХАННЯ ЧИТАЧІВ ВИМІСНОЮ ОКРЕМІ ВІДПОВІДІ КАНДИДАТІВ У ПРЕЗИДЕНТИ УКРАЇНИ ЛЕВКА ЛУЦЕНЕНКА І НА ЗАПИТАННЯ У ПРЯМОМУ ЕФІРІ РАДІОПРОГРАМИ «НЕЗАЛЕЖНІСТЬ» 11 Листопада 1991 року.

ВІД: Як ви розцінюєте свою поведінку 28 жовтня минулого року на Софійській площі і біля готелю «Київ» під час прийому Східного Патріарха Московського і всієї Русі Алексія II до Києва?

ВІД: Я не чинив нічого такого, що б виходило за межі цивілізованості. Патріарх не крадується до соборів юрчиди Хохла. А юрчиди і відповідалі люди утримуються від дії, які явно

провокують конфліктну ситуацію.

ЗАП: Наскільки продуктивною в на вашу думку, діяльність Верховної Ради України?

ВІД: Корпоративний, тобто, класовий інтерес — надзвичайно велика сила, що не визначає діяльність як відсутності партитива у кишені. Нині, як і до серпня пойді, продуктивність Верховної Ради виявляється позитивно консервативною більшістю, яка, схоже, вже повністю оговталася після шоків соціального поразкою ДКНС. Лекого диву, чому парламентська більшість пошуває себе так спокійно і вдоволю. Але, як це законо мрію, адже і колішня «група 239», і те, пощо її незначення, що прийшло їй на зміну, спирається і спирається на незалежну армію-меморіальну, становище якої

національної армії вже вкрай погіршено. Втретє історичний шлях відразу після сервічного путчу енергійними заходами перекладено та уряду республіки створили собі військов. З республіки вивозять боюву техніку, цінне обладнання, зброю і військове майно. Міністерство ж оборони України беззастережно розвозить руками і виступи підкреслювало також, що військомат (хоч і значно менше) продовжує наварити служби. Чини за межі республіки. З'їзд вимагав від Верховної Ради прийняти постанову про повернення до 1 січня 1992 року всіх солдатів і сержантів строкової служби в Україну.

Бачого говорився на з'їзді про військову присягу. «Паравану» і Союзів, а військомат продовжує присягати в вірність. З'їзд запропонував уже до 5 грудня цього року всім військовим мати

присягнути незалежній Україні. Матері вимагають також скоротити термін строкової служби з двох років до 14 місяців, звільнити з запас всіх солдатів, які мають дітей до трьох років, вилучають демобілізацій грошову допомогу в розмірі тисяч тисяч карбованців, метали, гроші, вилучити компенсації батькам та неповнолітнім дітям загинілих, померлих і тих, що пропали безвісти.

Було помітно, як багато серед делегатів жінок у чорних кустах. В їхні домівки в мирний час висточили приносили драконів. Неможливо в драконів не забрав життя в найдроківих до них людей — їхні сніми. Матері вірять, що незалежна Україна усе є драконом.

Валентин ЛАВРУШЕНКО, військовий кореспондент «Голосу України»

«КОЛИ УКРАЇНИ ВСЕ НЕ ЧИТИВАТИ?»

Політична ситуація в Україні, особливо після проголошення Акту незалежності й перед рафдерним доповіддю щодо підписання договору з Росією, привагає лівий уяву зарубіжних засобів масової інформації. На анімації, радянських «Сарі», Національного співробітництва, аналітичних політичних проблем Романа СОЛОНСЬКОГО написав валіну статтю для часопису «Плетар» Фіор докучу уні Інтернаціоналістично. Можливо, дахто зауважить, що йдеться в ній про давню історію, але це не так. Це ж першодіагностика, це погли в політ, так би мовити, збоку, цього разу — з Мюнхена. Тому й проголосимо статтю (з деякими скороченнями) читачам «Голосу України».

ВІД РЕШТІ республіки України відірване те, що мачою населення майже 52 мільйон чоловік і території більшої, ніж Франція, вона є другою за розмірами в Союзі. У Києві живуть увічці більше, ніж в Естонії, а площа Львівська область, одна з 25 регіональних адміністративних одиниць України, за чисельністю населення переважає всю територію економіки України забезпечує п'яту частину ринкового національного доходу. Вона займає географічно, а не ідеально, а не ідеально Радянському Союзу європейської тотальності.

Крім того, існує ще й інший, не менш важливий анір української ролі в Україні, який мав Ленінград (а колишнього — ред.) Собор після термінових переговорів у Києві капітанів серія назива «комісія» і «комісія». Йдеться про історичний анір, можливо, психологічний вимір, що утворився після особливих умов російсько-українських відносин урядових століть. Він полягає в традиційній офіційній думці, згідно з якою українська держава була політичною позиції — надзвичайно важко сприймати Україну поза російським контекстом. Матеріальний у російському політичному мисленні завжди було вбачати в Україні «Малоросію», а в українському представництві — російську більшовицьку «Україну» нації, що охоплює також білорусів. Для багатьох російських віврат українська цивілізація втрачає важливу частину власної історії й ідентичності. Дотепним чином зображав українську цивілізацію в російській політичній організації Рух Іван Дран. Він розповів історію російського туриста в Україні, який, вивчивши дивиденти Києві, під враженням їм красі міста залицяє: «Але ж коли українці все це в нас утворюють? Інтерв'ювання газети», 11.4.1990).

ЩЕ ДО НЕВДАЛОГО пошуку відносин між Україною й центральними властями в Україні, якщо й не були конфірмаційними, то дедалі напружувалися. Пошуки України, як представств Толова Верховної Ради Леонід Кучма, були настільки ж ітійною, як і послідовною: будь-які переговори з Москвою щодо когосього договору мусіли бути співзвучні з Декларацією про суверенітет республіки, оголошеною приблизно 10 липня 1990 року. В цьому взаємозв'язку Кравчук не вагаючись публічно критикувати Горбачова.

На його думку, Президент (Горбачов) забуває, видаючи за нову ідею, що існує республіка, що вока має свій шлях до суверенітету і що йдеться про прагнення, а про те, що лежить відступу у самодостатності і духа людей.

За різних обставин Кравчук висловлював своє невдоволення проєктами нового союзного договору.

Тому, мабуть, не в випадок, коли в квітні на

державній підмошній дачі (Ново-Огарьово) обговорювалися договір «9+1» з Горбачовим, Кравчук перебував з офіційним відвітом у Бонні й Мюнхені. Повернувшись до Києва, він констатував, що ця заява в жодному разі не має правового ваги. Політичний аспект, як додав він, полягає в тому, що наразі це домошеність, що Союз у майбутньому буде Союзом суверенних держав і що центр політичного й економічного життя повинен перейти в руки публіки. «Независимая газета», 5.06.1991).

Очевидно, найважливіше свідчення твердого погляду України послідувало наприкінці червня. Як відомо, Горбачов мав намір підписати новий союзний договір у середній ліній, щоб мати змогу продемонструвати учасникам наради глав «сімки» в Лондоні, що ідеологія не є єдиною. Протягом одного дня, 27 червня, Верховна Рада України звела ці сповіщення на свій, перекладаючи їх на чистіше гасло: перенісши будь-які дискусії про договір на час після 15 вересня. На запитання журналістів, який реакції очікує він в Москві, Кравчук відповів, що, як правильно, дівчина виходить замик за того, кого любить, а не за того, кого ненавидить. («Культура і життя», 13.07.1991).

ДУЖЕ ЙМОВІРНО, що Україна об'єднає свій власний економічний співробітництво з ітійними стратегічними оборони. Фактично старий центр знову швидко знімає як політична реальність, відокочас залишається цілком відкритим питання, чи переміститься центр сили в Росію Бориса Єльцина. У цих умовах для України відносини з Росією набувають стрименого значення.

Незважаючи на проблеми, що залишаються, українсько-російські зв'язки розвивалися нормально, особливо відтоді, як Єльцин став перемістити свою увагу на Росію. В Україні проживають 11,3 мільйона росіян, це майже 22 відсотки всього населення, а всілякі зв'язки з Росією мають величезне значення. Наприклад, в Україні й уряд — Прем'єр-міністр, заступник Голови Верховної Ради, призначає незалежно від оборони й генеральний прокурор — росіянин. Російське населення України не виключає великої потреби «емігрувати» до Росії. Навіть у Західній Україні, де національний рух має глибоке коріння і де можна було б очікувати націоналістичних настроїв, отримання російського населення, проведене журналістами минулого року газетою «Абс», показало, що 44 відсотки його не має наміру виїжджати до Росії, а 31 відсоток не визначився («Московские новости», 27.1.1991).

Повернувшись до відносин між Україною і Росією почався

Наш прес-club

наприкінці листопада минулого року, коли обидві республіки підписали угоду про взаємне визнання їхнього суверенітету й незалежності, кордони Єльцина, який тоді пробував до Києва, наголошували, що чим він може продемонструвати угоду, на відміну від колишньої українсько-російських договорів, прийнятих різноправними партнерами. Як же жост має підтвердити договірний зміст у відносинах двох держав. У промові перед Верховною Радою України він оголосив про це одне з основних завдань переміщення. «Я категорично відкидаю звинувачення, що тепер Росія претендує на якусь особливу роль. На сесії Верховної Ради» (Микола) Рижков заявив, нібито ми хочемо перенести центр у Росію. Я відкидаю це звинувачення. Росія не повинна стати центром якогось виду нової імперії, вона не хоче мати перевагу перед іншими республіками» («Мирно» Україна», 2.12.1991).

Все це, здається, змінювалося в результаті спроби державного перевороту. Перші укази Єльцина і призначення нових на вищих посадах центральних керівників на електронізували Україну й Казахстан. Кравчук охарактеризував розколотий поій у Росії як «небезпечний». Президент Казахстану Нурсултан Назарбаєв заявив відкрито, що сесія Верховної Ради СРСР, що його республіка ніколи не стане «меншим братом» (Казахстанська правда, 26.08.1991). Того ж дня, 26 серпня прес-бюро Єльцина заявляло, що Росія зберігає за собою право претенгувати свої кордони з тими республіками, які проголосили незалежність (за винятком Прибалтики та Румунії). Реакцією на ці заяви прес-бюро України й доір Кравчука на адресу російського керівництва, що воно повинне великодержавним шовінізм.

28 серпня Росія казала, що Москва відмовляється, як очікується, від президентства Єльцина, який став президентом України Рушій. Верховна Рада СРСР також послала групу спостерігачів під керівництвом Єльцина й доір Кравчука на адресу російського керівництва, що воно повинне великодержавним шовінізм.

Хоч конфлікт швидко владнали, і Єльцин згодом повторив свою заяву про відсутність претензій на відокремлення Росії від інших республік, існує маса підстав для оптимістичних висновків, що в майбутньому Україна й Росія справляють незалежності будуть прості. У промові перед Верховною Радою СРСР 27 серпня Єльцин сказав, що він не вірить, що це означає відмову України від союзного договору з Союзом. Можливо, висловився Горбачов, те, що відбувається на Україні, є реакцією на гостру ситуацію, що виникла у зв'язку з кримінальним путцем.

За зауваженнями свідчить, як мало прогресу в Москві (після всього, що сталося в Радянському Союзі за минулі кілька років) у розумінні національних рухів неросіян взагалі і українців зокрема.

Слоурт

В НЕБІ НА ЗЕМЛІ...

(Закінчення).

Початок на 5-й стор.).

карбована. Ми проводимо своєрідний експеримент. А наступного сезону дітям обов'язково будуть диференційовані. Престижний суверенізм дорочий квітня.

Цікаво, а чому не було телепередачі з Коненгелем, де діяльність грали з «Брюндом»?

— Заплатили за неї надто. Чому ж стався збій? Відповідь може дати лише спеціальне розслідування. Маммо інформація, що коніт було втрачено десь між Талліном і Москвою. Ностаромоско, щоб у майбутньому таких нещодасть більше не траплялося.

Гарав! Давайте погодитися про справу клубу. Мабуть, у нього є якісь проблеми?

— Проблем завдяки виставам, розкриттям з них олімпіади складу. Потрібен якісний резерв. Ми уводимо, що найсильнішим чином треба займатися нашою школою, 6-8 в містечку, а збірні тренувати краще в Україні. Республіканська олімпіада олімпіади Кольско, інших колективів міста і серйозно поговорити про найкращі співробітництво. В Києві за традицією готують хороших футболістів. Але, на жаль, не всі вони потрапляють до нашого поля зору.

Треба бувати на полі, мати заляк для тренувальних умов. Платимо модернізувати нашу базу на Нивках. Ідеально було б в усіх районах міста мати хороші середні й відмінна територія в Вілюду-бравському лісництві. Але Київськебуд та міська рада не погоджуються на освоєння цієї території, то зборюючи. Тут нам конче необхідна підтримка преси, громадськості.

І це одне. Маммо каміп створює другу команду майстрів на базі київської дитячої школи. Але як це впливає на наш статус, матеріальні стимуляції. В якій ліній вона гратиме? Про це порадились з керівництвом Федерації футболу України.

— Про придбання власного літака як думаєте?

— Ще б так. Нас задовольняє як Як-40 або Як-72, відомо, що коніт створює міжмешкою авіакомпанією «Люфганга». До речі, підлітки виконують рейси між Гамбургом та Києвом. Назарбаєв маємо юридично затвердити такі партнерські стосунки. Колект обійняти нам не тільки, а квітня, можливість партнерства зені. Ну, а коли з'являться можливість придбати літак радянської марки, то німеччина й Франція могли б переобладнати його...

— Добре, давайте приземлимося. Який же ваш прогноз на поєдинок 27 листопада?

Я вже казав, що «Бенфіка» — суперник іменитого лідера національного чемпіонату. Наші футболісти добре розуміють складність завдання, і вони будуть старанно готуватися до гри. Прогнозувати в таких випадках дуже небезпечно...

Користуючись нагодою, запрошую болельників прайди на Республіканський стадіон. Їхня підтримка динамічно дуже потрібна.

Розмову вів
Віктор БРАНИЧНИЙ.

ГОЛОС України

Газета Верховної Ради України

Головний редактор

Сергій ПРАВДЕНКО

Редактори:

Анатолій ГОРЛОВ

парший заступник
головного редактора

Олександр БІЛИК

заступник головного
редактора

Олександр ЕМЕЛЬЯНОВ

член-кореспондент
Ані України

Володимир КРАСНОДЕНСЬКИЙ

опісля, завідувач
відділом культури

Самійло СЕМОШЕНКО

заступник головного
редактора

Борис СИДОРЕНКО

заступник головного
редактора

Анатолій СОЛОНСЬКИЙ

редактор відділу
кореспондентської
мареції

Віталій «СУДДА»

відповідальний
секретар

НАД НОМЕРОМ
ПРАЦУВАЛИ:

Член редколегії —
Володимир
Красноденський.

Черговий редактор —
Світлана Лисенко.

Автори матеріалів —
Анатолій Микитюк,
Леонід Пидмушник.

Випусковий —
Леонід Клопос.

Оформлення —
Володимир Кисельов.

Коректори:

Тамара Бавитина,
Наталія Власик,
Людмила Морозова,
Людмила Нісенко.

Антоніна Сильвестрова,
Любов Станішчак,
Юлія Тарасюк.

Верстальники:

Тетяна Балок,
Ольга Яценко,
Алла Букіничка,
Міро Соловйов,
Сергій Сиваченко.

Літотиписти:

Наталія Лозник,
Валентина Мичуріна.

Комітет друку
визначився
«Радянська Україна»
252847, Київ 47,
проект Перемоги, 50.

Іздає 60925.

Тираж 158.700

Передплата ціна
на рік 19 руб. 86 коп.

Зам. 0315228.